

نشریه پژوهشهای زبانشناسی تطبیقی

سال ششم- شماره ۱۲- پاییز و زمستان ۱۳۹۵

* طراحی و ضبط پایگاهدادگان گفتاری برای سیستمهای تبدیل متن به گفتار فارسی

مرتضی طاهری اردلی^{۱*} سهیل خرم ۲ مصطفى عاصى حسین صامتی ۴ محمود بيجنخان

چکیده

سیستمهای تبدیل متن به گفتار نرمافزارهای رایانهای هستند که میتوانند برای کمک به افراد کمبینا و نابینا مورد استفاده قرار گیرند. برای ساخت این سیستمها و دستیابی به گفتار مطلوب، نیاز به طراحی و آماده سازی یک پایگاه دادگان گفتاری مناسب است. مقالهٔ حاضر به ارائهٔ روشی برای طراحی و ساختِ پایگاهدادگانی مختص سیستمهای تبدیل متن به گفتار با در نظر گرفتن ساخت نوایی فارسی می پردازد. این مجموعه به لحاظ آوایی و نوایی غنی و مشتمل بر ۲۸۲۶ نمونه جملهٔ فارسی است. این نمونه جملات در شرایط استودیو و محیطی عاری از نوفه و با تکصدای گویندهٔ خانم که به صورت حرفهای در زمینهٔ صدا فعالیت می کند ضبط شده است. پوشش حالتهای مختلف نوایی در کنار پوشش حالتهای مختلف آوایی از نقاط قوت این پایگاه است که برای نخستین بار در سیستمهای تبدیل متن به گفتار فارسی لحاظ می شود. این مجموعه در کنار فایلهای صوتی، دارای برچسبهای متن و صورت اَوایی است که به صورت دستی اصلاح شدهاند. در نهایت، با بکارگیری مجموعه دادگان مذکور و با استفاده از روش بازسازی گفتار آماری ـ پارامتری ساخت صدا انجام گرفت. آزمودنیها کیفیت صدای ساخته شده را با استفاده از معیار میانگین امتیازاتِ نظردهی ۴٫۳ (MOS) ارزیابی کردند.

كليدواژهها: پايگاهدادگان گفتاري، تبديل متن به گفتار، نواي گفتار، پيكرهٔ متني.

* این مقاله برگرفته از رسالهٔ دکتری نگارنده است.

⊠ taheriling@gmail.com ۱ – استادیار دانشگاه شهر کرد *(نویسنده مسئول)

⊠| khorram@ce.sharif.edu ۲- دانش آموخته دکتری دانشگاه صنعتی شریف

⊠| s_m_assi@ihcs.ac.ir

۳- استاد پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

۴- دانشیار دانشگاه صنعتی شریف ⊠| sameti@sharif.edu

۵- دانشیار دانشگاه تهران

تاریخ پذیرش: ۹۵/۰۹/۲۴

⊠| mbjkhan@ut.ac.ir

تاریخ دریافت: ۹۴/۰۵/۰۷

مقدمه

گفتار اصلی ترین راه ارتباطی انسان ها با یکدیگر است و استفاده از آن می تواند ارتباط بین انسان و ماشین را آسان تر کند. این ارتباط از طریق دو بخش پردازش گفتاری با نامهای بازشناسی گفتار (recognition natural language) و تبدیل متن به گفتار (text-to-speech) میسر می شود که در کنار ترجمهٔ ماشینی (machine translation) مهمترین کاربردهای فناوری پردازش زبان طبیعی (processing) محسوب می شوند (ژورافسکی و مارتین، ۲۰۰۷). توسعه و پیاده سازی هر یک از این حوزه ها مستلزم منابع گوناگون از جمله پیکرههای متنی و پایگاه دادگانهای گفتاری است که عموماً زبان ویژهاند. در ارتباطِ گفتاری بین ماشین و انسان، سیستم تبدیل متن به گفتار نقش خروجی را ایفا می کند که این خروجی، گفتار بازسازی شدهٔ انسان است. به طور کلی، سیستم های تبدیل متن به گفتار که توانایی خواندن متون یک یا چندین زبان را دارند از دو بخش پایهای تشکیل شده اند؛ بخش نخست، وظیفهٔ استخراج اطلاعات آوایی و نوایی به موج گفتار (speech synthesis) کاربرد دارد. در حقیقت، تبدیل متن به گفتار تلاش اطلاعات آوایی و نوایی به موج گفتار (speech wave) کاربرد دارد. در حقیقت، تبدیل متن به گفتار تلاش برای تقلید توانایی های انسان در خواندن متون است که این متون خود ممکن است از طریق صفحه کلید و یا برای تقلید توانایی های انسان در خواندن متون است که این متون خود ممکن است از طریق صفحه کلید و یا (Recognition (OCR) دریافت شوند (همایون پور، ۱۳۹۱: ۲۱).

تیلور^۲ (۴۱:۲۰۹) شیوهٔ عملکردِ غالبِ سیستمهای مذکور را این گونه ترسیم می کند که در ابتدا، متن به صورت توالی از جملات به سیستم ارائه می شود. سپس، به منظور مدیریت هرچه بهتر فرایند، به کمک الگوریتم مشخصی، مرز جملات تعیین می شود تا فرایند صداسازی، جمله به جمله انجام گیرد. در این بخش، با معیار قرار دادن فاصلهٔ سفید (white space) و علائم نقطه گذاری، جملهٔ مورد نظر به قطعهها (token) تقسیم می شود که این قطعهها خود ممکن است شامل رمزگانِ (encoding) مختلفی مانند کلمات، اعداد، تاریخ و دیگر اطلاعات باشند. در این مرحله، رمزگانهای مختلف یکدست می شوند و به نشانههای زبان

۱. در متون مختلف، دو اصطلاح پایگاهدادگان (database) و پیکره (corpus) به صورت جایگزین به جای هم به کار رفتهاند. کمپل (۲۰۰۵) تمایز و تفاوت این دو را اینگونه مطرح می کند که «پایگاهدادگان» مجموعهای نظاممند از قطعههاست که به صورت کنترلشده و هدفمند طراحی شده است در حالی که پیکره مجموعهای از نمونههاست که از مطالب موجود و بدون ترتیب خاصی جمع آوری میشوند و میتوان برپایهٔ آن پایگاهدادگان خاصی طراحی کرد. از جمله تفاوت دیگر این دو، میزان حجم و اندازه است؛ بر این مبنا که پایگاهدادگان دارای حجمی محدود است در حالی که پیکره باید به اندازه کافی بزرگ باشد تا بتواند نمایندهٔ واقعیت رخدادها و الگوهای ممکن زبانی باشد. حال نکته اینجاست که اصطلاح بازسازی گفتار پیکرهبنیاد (corpus-based speech synthesis) یک اصطلاح جافتاده و مرسوم است که تمایز فوق را با مشکل مواجه می کند. از طرفی دیگر، در متون فارسی، اصطلاح پیکره، دادگان، پایگاهداده و پایگاهدادگان در جایگاههای مختلفی مرتبط با موضوع فوق به کار رفتهاند که مشکل انتخاب اصطلاح مناسب را دوچندان می کند. در تحقیق حاضر، برپایهٔ تمایز کمپل (۲۰۰۵)، «پایگاهدادگان» برای مجموعهٔ نظام منبر طراحی شده از دادهها و اصطلاح پیکره برای

مجموعهای جمع آوری شده از داده ها به کار رفته است.

طبیعی یعنی کلمات ترجمه میشوند تا در مرحلهٔ بعد صورت أوایی (phonetic form) أنها مشخص شود. سپس سعی میشود تا با اطلاعات موجود یعنی متن و صورت أوایی تحلیل نوایی (prosodic) انجام گیرد. اگر چه در متن اطلاعات ناچیزی پیرامون نوای گفتار وجود دارد اما تمام تلاشها صورت می گیرد تا از الگوریتمهایی استفاده شود تا گروهبندی (phrasing)، الگوهای برجستگی و ساخت آهنگی استخراج شود. تا این مرحله، مجموعه فرایندهای استخراج اطلاعات آوایی و نوایی از متن ورودی که تحلیل متن و نوای گفتار نامیده می شود انجام گرفته است. اما در بخش دوم، یعنی بازسازی گفتار، کلمات، اُواها و گروهبندی نوایی، نقش ورودی را برای انتخاب واحدها از یک مجموعهٔ از پیش ضبطشده که پایگاهدادگان گفتاری نامیده میشود ایفا میکنند. در این مسیر، بهینهترین واحدها از بین مجموعه واحدهای اُوایی و نوایی انتخاب میشود تا در کنار یکدیگر قرار گیرند و در نهایت سیگنال گفتاری تولید شود. اما از آنجایی که نمی توان تمام کلمات و جملات ممکن زبان را در یک مجموعه فراهم کرد، از مهمترین بخشها در یک سیستم، شیوهٔ اُمادهسازی و تهیهٔ پایگاهدادگان گفتاری است تا بتوان مناسبترین واحدها را در آن لحاظ کرد. به بیان دیگر، کیفیت خروجی یک سیستم تبدیل متن به گفتار به شدت وابسته به چگونگی طراحی پایگاهدادگان است به گونهای که هر خطای احتمالی در اُن، در صدای بازسازیشده منعکس میشود. از اُنجایی که هدف اصلی سیستمهای تبدیل متن به گفتار دستیابی به صدای بازسازی شدهٔ قابل فهم (intelligible) و طبیعی (natural) است (تیلور، ۲۰۰۹: ۵۲۳)، به منظور دستیابی به صدایی طبیعی تر، تنها نمی توان به ضبط یک نمونه از یک واحد مانند هجا یا دواّوایی (diphone) بسنده کرد، بلکه انتخاب نمونههایی از یک هجای مشخص در جایگاههای نوایی مختلف از اهمیت ویژهای برخوردار است که در این مقاله به أن خواهیم پرداخت.

از پایگاهدادگانهای مختص بازسازی گفتار که تاکنون در زبان فارسی گزارش شده است، میتوان به اسلامی و همکاران (۱۳۸۸) و آیت (۱۳۸۹) اشاره کرد. اسلامی و همکاران (۱۳۸۸) به طراحی و ساخت دو پایگاهدادگان هجایی و دواوایی (دایفونی) پرداختهاند. در پایگاهدادگان هجایی، با حائز اهمیت خواندن جایگاه هجاها در زنجیرهٔ گفتار و پس از انجام اَزمون شنیداری، جایگاه ابتدایی کلمه، مناسبترین جایگاه برای ضبط انواع هجاهای ممکن (حدود شش هزار هجا) در نظر گرفته شد. برای تهیهٔ پایگاهدادگان دواوایی نیز با در نظر گرفتن اصول مشخصی مانند استخراج دواًواییها از جایگاه فاقد تکیه و همچنین عدم استفاده از کلمات تکهجایی، مجموعهای بالغ بر ۹۶۴ دوآوایی فارسی در تککلمهها و کلمات مرکب، طراحی، ضبط و در نهایت تقطیع شد. در اثری دیگر، آیت (۱۳۸۹) به طراحی پایگاهدادگان دوآوایی فارسی پرداخت. برای رسیدن به این هدف، بعد از ضبط کلمات و جملات حاوی دوآواییهای ممکن فارسی، عمل تقطیع به کمک روش شنیداری، بررسی سیگنال زمانی و نیز طیفنگاشت انجام شد.

مقالهٔ حاضر از بخشهای مختلفی تشکیل شده است. در ابتدا، نگاهی کلی به سیستمهای بازسازی کنندهٔ گفتار خواهیم داشت. سپس، به چگونگی پوشش اُوایی و نوایی میپردازیم. بعد از چگونگی پوشش اُوایی، به طراحی و انتخاب نمونه جملات (prompt set) و انتخاب گوینده پرداخته شده است. در نهایت، ضبط صدا و بررسی فایلهای صوتی، میزان پوشش آوایی و نوایی و ساخت صدا با استفاده از پایگاه طراحی شده و ارزیابی حاصل از آن اشاره شده است.

سیستمهای بازسازی گفتار

امروزه با افزایش توان و منابع محاسباتی در فناوری رایانه، ساخت صدا از یک رویکرد دانش,بنیاد (knowledge-based) به یک رویکرد دادهبنیاد (data-based) بدل شده است. از آغاز بکارگیری پایگاهدادگانهایی از گفتار طبیعی، تکامل سیستمهای بازسازی گفتار را میتوان از سیستمهای دواوایی (مولینه و شارپنتیه، ۱۹۹۰) تا سیستمهای با کاربرد عامتر مانند انتخاب واحد (Unit Selection) (هانت و بلک، ۱۹۹۶) در نظر گرفت که در آن واحدها به صورت خودکار از پایگاهدادگان گفتاری مورد نظر انتخاب می شوند (زن و همکاران، ۲۰۰۹: ۱). در دههٔ پایانی قرن بیستم اکثر سیستمها با استفاده از این رویکرد یعنی انتخاب واحد ساخته شدهاند که نیازمند حجم زیادی از دادههای گفتاری است. در نقطهٔ مقابل روشهایی از نوع هم گذاری (concatenative) مانند انتخاب واحد، روش بازسازی گفتار آماری _ پارامتری (Statistical Parametric) (پوشیمورا و همکاران، ۱۹۹۹؛ لینگ و همکاران، ۲۰۰۶؛ بلک، ۲۰۰۶؛ زن و همکاران، ۲۰۰۷ قرار دارد که در سالهای اخیر با اقبال خوبی روبرو شده است و در حقیقت، بدل به یک رقیب جدی برای سیستمهایی مانند انتخاب واحد شده است (زن و همکاران، ۲۰۰۹: ۱). از نمونههای بارز روش آماری ـ پارامتری می توان به بازسازی گفتار مبتنی بر مدل مخفی مارکف (Hidden Markov Model (HMM)) اشاره کرد. برخلاف رویکرد پیشین که واحدهای زنجیرهٔ گفتار را بدون تغییر انتخاب می کند، در این روش فنی یعنی اماری ـ پارامتری، میانگین مجموعهٔ مشخصی از عناصر مشابه از پایگاهدادگان را برای صدای خروجی لحاظ میکندا (زن و همکاران، ۲۰۰۹: ۱). پایگاهدادگان حاضر برای اتخاذ رویکردی آماری– پارامتری طراحی شده است که در مقایسه با سیستم رقیب، نیازمند حجم کمتری از صداهای از پیش ضبطشده است. حوزهٔ کاربردی این پایگاهدادگان به منظور استفاده در سامانهٔ خبرخوان فارسی است که انتظار مى رود قابليت خواندن مطلوب هر نوع متن جديد در اين سياق را داشته باشد.

پوشش واحدهای أوایی و نوایی

با نگاهی اجمالی به سیستمهای تبدیل متن به گفتار، چنین به نظر میرسد که ابتدا باید متن ورودی به شکل دنبالهٔ آوایی متناظر با آن تبدیل و سپس این زنجیرهٔ آوایی بیان شود. اما انسان برای انتقال مفاهیم تنها از بیان پی درپی آواها استفاده نمی کند بلکه از ساختار زبرزنجیری (suprasegmental) مانند آهنگ در سطح جمله نیز استفاده می کند. اطلاعات آهنگِ گفتار نقش برجسته و ممتازی در رساندن معنیِ پیام بازی می کنند تا آنجا که اطلاعاتی که از طریق نحوهٔ بیان جمله یا عبارت منتقل می شود به مراتب بیشتر از اطلاعاتی است که در معنای واژگانی کلمات وجود دارد (هویزینگر، ۱۹۹۹: ۱۳). از طرفی، کیفیت صدای خروجی سیستمهای

۱. به منظور کسب اطلاعات بیشتر پیرامون رویکرد مدل مخفی مارکف (HMM) رجوع شود به طاهری اردلی و خرم (۱۳۹۱).

_

تبدیل متن به گفتار بهشدت وابسته به واحدهای اُکوستیکی (acoustic unit) پوشش داده شده دارد. عوامل متعددی در کیفیت این واحدها دخیل هستند که از آن جمله میتوان به نوع واحدهای انتخابی (تکأوا، دوأوا، سه أوا (triphone) هجا و غیره)، دقت در برچسب گذاری (labeling)، تعداد نمونه ها از هر واحد و همچنین غنی بودن واحدها به لحاظ نوایی اشاره کرد (ماتوشک و همکاران، ۲۰۰۸). اما همان طور که در بخش مقدمه اشاره شد لحاظ کردن کلیهٔ جملات و عبارتهای ممکن زبان در یک مجموعه امکان پذیر نیست. بنابراین، به منظور طراحی و ساخت یک پایگاهدادگان غنی، نهتنها باید پوشش واحدهایی زنجیری مانند انواع هجاها مدنظر قرار گیرد بلکه حالتهای مختلف نوایی آنها نیز باید لحاظ شود؛ به بیان دیگر، ضبط یک هجای مشخص در جایگاههای نوایی مختلف. انتخاب هجا به عنوان واحد اصلی مورد استفاده برای پوشش واحدهای آکوستیکی به جهت اهمیت آن به عنوان کوچکترین واحد در سلسلهمراتب نوایی (prosodic hierarchy) است (نسپور و فوگل، ۲۰۰۷). درواقع، هجا کوچکترین واحدی است که از اُن میتوان برای پوشش نه تنها واحدهای اکوستیکی آوایی (زنجیری) بلکه واحدهای اکوستیکی نوایی (زبرزنجیری) نیز بهره برد. در ضمن، ساختمان سادهٔ هجا و نیز سهولت در تشخیص مرز أن در فارسی، دلیل دیگر در انتخاب هجا به عنوان واحد اصلی مورد استفاده در پایگاهدادگان حاضر است (اسلامی و همکاران، ۱۳۸۸). از طرفی دیگر، از چشم|نداز نوای گفتار، برجستگی یک هجا در سطح کلمه در فارسی از نوع زیروبمی (pitch) است و ماهیتاً با آنچه که در زبانهای ژرمنی غربی مانند انگلیسی و هلندی از أن تحت عنوان تکیهٔ واژگانی (lexical stress) یاد می کنند متفاوت است (ابوالحسنی زاده و همکاران، ۲۰۱۲). به بیان ساده تر، از بین مؤلفه های بسامد پایه (fundamental frequency)، ديرش (duration) و شدت (intensity)، بسامدپايه مهمترين عامل تعیین کنندهٔ نوای گفتار فارسی است (ابوالحسنیزاده و همکاران، ۲۰۱۲؛ طاهری اردلی و ژو، ۲۰۱۲). بنابراین، در نظر گرفتن ساختهای متفاوت زیرویمی باید در دستور کار قرار گیرد. حال سؤال اصلی اینجاست که به چه شکل باید چنین ساختهایی را در یک پایگاهدادگان لحاظ کرد؟ به بیان دیگر، چگونه می توان چنین حالتهایی را در نمونه جملاتِ طراحیشده در نظر گرفت تا گویندهٔ حرفهای رخدادهای اَهنگی مورد نظر را تولید کند. از این رو، سعی شد تا هجاهای مختلف در جایگاههای گوناگون جمله، یعنی جایگاههایی که آشکارا بیشترین تفاوتهای نوایی محرز است، ضبط شوند. این جایگاهها عبارتند از: ابتدای جمله، قبل از نقطه (پایان جمله)، قبل از کاما، قبل از دونقطه و در سایر جایگاهها (غیر از جایگاههای مذکور). اما انتخاب این جایگاهها از آن جهت است که انتخاب رخدادهای آهنگی متفاوت را از روی پیکرهٔ متنی ممکن میسازد و از طرف دیگر، تولید یک رخداد اَهنگی مشخص را توسط گوینده تضمین می کند. در چرایی استفاده از این جایگاهها باید گفت که هجای آغازی جملات، غالباً دارای آهنگ متفاوتی است و با نواخت بالا (high) تولید می شود (سادات تهرانی، ۲۰۰۷). هجای انتهایی جملات یعنی قبل از نقطه، نشانگر تمام شدن عبارت است از این رو حامل نواخت مرزنمای (boundary tone) خبری است که به صورت پایین (low) تولید می شود. جایگاه قبل از کاما، نشانگر اُهنگ غیرپایانی (non-final) است که به لحاظ واجی متفاوت از دیگر رخدادهای نواختی عمل می کند. انتخاب جایگاه قبل از دونقطه از آن جهت است که سیستم نهایی قرار است به عنوان یک خبرخوان مورد استفاده قرار گیرد و در این نوع سیستمها کاربرد نقلقولهای مستقیم بهوفور یافت می شود. همچنین، به منظور اهمیت جایگاه تکیه، هجای دارای هستهٔ تکیهبر بهعنوان یک واحد مجزا در نظر گرفته شد. هجای تکیهبر در فارسی به صورت بالقوه می تواند جایگاه نواختِ بالا در یک تکیهٔ زیروبمی (pitch accent) باشد. در ضمن، تلاش شد تا کلیهٔ دوآواییهای ممکن فارسی نیز در پایگاهدادگان لحاظ شود. پوشش دوآواییها فارغ از جایگاه آنها در بافت نوایی است.

طراحي و انتخاب خودكار نمونه جملات

یکی از دشوارترین مراحل ساخت پایگاهدادگان، چگونگی طراحی و انتخاب نمونه جملات است. در پژوهش حاضر، این مرحله را می توان به دو بخش تقسیم کرد: نخست استفاده از نمونه جملاتِ پایگاه دادگانی که پیش از این در یک سیستم تبدیل متن به گفتار فارسی استفاده شد، سیستمی که در واقع بیشتر بر روی پوشش واحدهای دوأوایی تمرکز دارد (خرم و همکاران، ۲۰۱۴). این مجموعه که شامل ۱۳۰۰ نمونه جمله است به معیارهای جدید ویرایش شد و در نهایت ۴۵۶ مورد از ۱۳۰۰ نمونه جمله حذف شدند. اما بخش عمدهٔ نمونه جملات مستقیماً از یک پیکرهٔ متنی دهمیلیون کلمهای استخراج شدا. در این مسیر، در ابتدا به کمک الگوریتمی عملیات جداسازی قطعهها انجام گرفت. سپس فهرستی از بسامد کلمات و هجاهای موجود در پیکره بدست اُمد و جملات خبری، پرسشی و تعجبی از یکدیگر متمایز شدند. سپس جملات پرسشی و تعجبی فیلتر شدند تا انتخاب تنها از بین جملات خبری صورت گیرد. بعد از این مرحله، فیلتر کردن براساس طول جملات یعنی پارامتر کمینه و بیشینه، بین ۳ تا ۱۷ کلمه اعمال شد. در نهایت، الگوریتمی با معیارهای مورد نظر پیادهسازی شد تا جملاتی را استخراج کند که دربردارندهٔ کلیهٔ دواًواییها، هجاهای مختلف در جایگاههای ابتدای جمله، قبل از نقطه، قبل از کاما، قبل از دونقطه و در سایر جایگاهها و نیز ده هزار کلمهٔ پرکاربرد پیکرهٔ متنی باشد. تمامی انتخابها از ستون صورت اُوایی پیکره انجام گرفت و تنها در مرحلهٔ جداسازی قطعهها، از متن (صورت نوشتاری) نیز استفاده شد. الگوریتم مذکور به گونهای نمونه جملات را انتخاب می کند که هجا یا دواوایی مورد نظر درون کلمهای انتخاب میشود که آن کلمه دارای بسامد رخداد بیشتری است. به عبارتی دیگر، اگر الگوریتم برای انتخاب یک هجا در دو کلمه تلاش میکند، اولویت با کلمهای است که دارای بسامد رخداد بیشتری است. انتخاب کلمات با بسامد بالاتر نه تنها به دلیل کاربرد گستردهٔ أنهاست بلکه خواندن أنها برای گوینده نیز سادهتر است. سرانجام، ۶۴۱۵ نمونه جمله بدست أمد. این

۱. به منظور طراحی هدفمند پایگاهدادگان، در دسترس داشتن پیکرهٔ متنی مناسب ضروری است. در پژوهش حاضر از یک پیکرهٔ متنی دهمیلیون کلمهای استفاده شده که علاوه بر متن، دارای برچسبهای اجزای کلام ((part of speech (POS)) صورت آوایی و الگوی تکیه نیز میباشد. لازم به ذکر است که این پیکرهٔ متنی خود منشعب از یک پیکرهٔ صدمیلیون کلمهای (بیجنخان، ۱۳۸۶) است که تنها حاوی متن است و پنج گونهٔ زبانی (معیار – رسمی، معیار – غیررسمی) را دربردارد و شامل ۳۵۰۸ پروندهٔ متنی است. هر پرونده شامل یک متن کامل یا نمونهٔ تصادفی منتخب از یک متن کامل است که بر اساس معیارهای غیرزبانی و همچنین تعلق شان به گونههای فارسی معاصر انتخاب شدهاند (همان: ۲۴).

_

نمونه جملات در مراحل متعددی به صورت دستی اصلاح شدند. برای نمونه، در جملات استخراجشده برخی از کلمات فاقد صورت اُوایی بودند. در نتیجه صورت اُوایی این کلمات به صورت دستی وارد شد. کلمات و عباراتی که به نظر میرسید برای خواندن دشوار هستند حذف شدند و از آنجایی که پیکرهٔ متنی متشکل از متونی با ژانرها و سبکهای مختلف بود، برخی از جملات نامناسب نیز بهطور کامل حذف شدند. برخی از عبارات تنها به اختصار أمده بودند؛ برای مثال «ص» یا «ر.ک» و ... که همه موارد به صورت کاملشان تبدیل شدند. در نهایت پس از چند مرحله اصلاحات دستی، ۶۴۱۵ نمونهجمله استخراجشده به ۲۸۲۶ مورد تقلیل یافت. در پایان، نمونهجملات اعرابگذاری شدند تا خواندن آنها برای گوینده (با توجه به مشکلات ذاتی خط فارسی) تسهیل شود.

انتخاب گوينده

یکی دیگر از مشکلاتی که محققان در ساخت پایگاهدادگان با آن روبهرو هستند، انتخاب گویندهٔ مناسب است که در این پژوهش، برای به حداقل رساندن تبعات ناشی از آن، ماهها زمان برای گزینش گوینده صرف شد. در ابتدا، از گروهی متشکل از نه گویندهٔ حرفهای صدا دعوت به عمل اُمد تا بهترین گزینهٔ ممکن انتخاب شود. تمامی این افراد شاغل در رادیو و در زمان انجام ضبطِ ازمایشی صدا، حداقل سه و حداکثر بیست سال تجربهٔ کاری در این زمینه داشتند. همچنین، دامنهٔ سنی أنها بین ۲۵ تا ۴۵ سال بوده و سبکی که در أن فعالیت داشتند سبک اخباری است. از هر یک از گویندهها خواسته شد تا در یک جلسهٔ ضبطِ آزمایشی حضور پیدا کنند و حدود پنجاه مورد از نمونه جملات، که برحسب تصادف انتخاب شده بود را تولید کنند. این نمونه صداها در اختیار هشت نفر از متخصصانی که در زمینهٔ پردازش گفتار و اواشناسی فعالیت میکنند قرار گرفت تا نظر خود را پیرامون مناسبترین صدا، با در نظر گرفتن تمامی معیارهای صدای مناسب برای سیستمهای بازسازی گفتار، اعلام کنند. معیار اصلی برای انتخاب، خوشایندی صدا، قوی بودن صدا، تغییرناپذیری صدا و همچنین قدرت تعامل و همکاری گوینده با تیم تحقیقاتی بوده است. در نهایت، گزینهٔ مناسب از بین این افراد انتخاب شد تا ضبط صدا آغاز شود. در بخش بعدی به فرایند ضبط صدا پرداخته شده است.

ضبط صدا و بررسی فایلهای صوتی

برخلاف پایگاه دادگان های مختص سیستمهای بازشناسی گفتار که گاه در هنگام ضبط، نوفه در محیط جاری است، پایگاهدادگانهای مختص سیستمهای تبدیل متن به گفتار باید عاری از هرگونه نوفه باشد و باکیفیتترین صدای ممکن ضبط شود (بلک و کُمینک، ۲۰۰۳). برای رسیدن به این هدف یعنی صدای مطلوب، فرایند ضبط صدا که ده جلسه به طول انجامید در اتاقک عایق صدا انجام گرفت و در تمامی جلسات یک اُواشناس و یک متخصص فناوری صدا بهعنوان ناظر ضبط حضور داشتهاند تا در صورت هرگونه خطا در فرایند ضبط، آن را برطرف کنند. فایلهای صوتی به صورت مونو و با نرخ نمونهبرداری ۴۴ کیلوهرتز ضبط شده و سبک خواندن جملات توسط گوینده، گفتار اخباری (read-out speech) است. دهان گوینده در فاصلهٔ بیست سانتیمتری از میکروفون قرار داشت و در این فاصله فیلتری قرار داشت تا صدای ناشی از جریان هوا را به حداقل برساند. به طور میانگین در هر جلسه حدود ۴۰۰ نمونه جملهٔ مناسب بدست آمد و به طور متوسط هر جلسه دو ساعت و نیم طول کشیده است. همچنین، در ابتدای هر جلسهٔ ضبط به جز جلسهٔ اول، تعدادی از جملات ضبطشدهٔ جلسات پیشین برای گوینده پخش شد تا سبک و شیوهٔ خواندن را برای گوینده تداعی کند. فاصله و جایگاه میکروفون تا دهان گوینده در طول جلسات مختلف حفظ شد و همچنین به گوینده بازگو شد که حجم صدای خود را ثابت نگه دارد بهگونهای که در طول ضبط، میزان حجم صدا تغییر نکند. پس از اتمام هر جلسهٔ ضبط تکتک فایلهای صوتی مورد بررسی قرار میگرفتند تا در صورت هرگونه عیب و نقصی، جلسهٔ بعد بازضبط آنها انجام گیرد. در نهایت، فایلهای صوتی مهیا شدند. در کنار فایلهای صوتی، نمونه جملات و صورت آوایی متناظر با آنها نیز از ابتدا در دسترس بوده است. اما از آنجایی که شیوههای خواندن متن توسط گویندهها متفاوت است و همچنین تعدد همنویسهها در زبان فارسی بسیار است، شیوههای خواندن متن توسط گویندهها متفاوت است و همچنین تعدد همنویسهها در زبان فارسی بسیار است، نمونه جملات و صورت آوایی آنها در مراحل گوناگون تصحیح دستی شدند تا سه لایهٔ موج صوتی، متن و صورت آوایی آنها در مراحل گوناگون تصحیح دستی شدند تا سه لایهٔ موج صوتی، متن و صورت آوایی یکدست شوند.

آمار پوشش حالتهای آوایی و نوایی

میزان پوشش حالتهای مختلف آوایی و نوایی رابطهٔ مستقیمی با میزان کیفیت خروجی یک سیستم بازسازی گفتار دارد. به بیان دیگر، در شرایط برابر، با افزایش پوشش واحدهای آوایی و نوایی، صدایی با کیفیت مطلوب تری را می توان انتظار داشت. در بخش حاضر، میزان پوشش این واحدها مورد بررسی قرار می گیرد و آمار مربوط به هر یک از آنها در مقایسه با پیکرهٔ متنی مبداء ارائه می شود. به منظور آمار گیری از لایهٔ صورت آوایی پایگاه دادگان و پیکرهٔ متنی استفاده شده است. لازم به ذکر است که آمار استخراج شده از پیکرهٔ متنی تنها برای جملات با طول بین ۳ تا ۵۰ کلمه اعمال شده است.

اگر تعداد واجهای زبان فارسی را ۲۹ واج شامل ۲۳ همخوان و ۶ واکه و هجاها را سه نوع ۷۰، cvc در نظر بگیریم در این صورت، بدون ممنوعیت همنشینی، هجاهای بالقوه فارسی ۷۶۳۱۴ مورد است. اما از این تعداد، کمتر از ۶۰۰۰ مورد آن در فارسی فعلیت دارد (اسلامی و همکاران، ۱۳۸۸: ۶).

همان طور که در جدول ۱ نشان داده شده است، در کنار ۲۹ واج معمول فارسی، ۶ واجگونهٔ دیگر در نظرگرفته شده است که ۶ واکه در جایگاه تکیهبر (در کنار ۶ واکهٔ دیگر که در جایگاه غیرتکیهبر بکار رفتهاند) را شامل می شود. در ضمن، واج سکوت نیز به عنوان یک واج مجزا در نظر گرفته شده است. V است که برای آوانویسی پیکره و پایگاه دادگان از الفبای آوانگار بین المللی (IPA) پیروی نشده است بلکه، به خاطر سهولت استفاده از صفحه کلید، برخی از نمادها به صورت قرار دادی تعریف شده اند. برای مثال، برای واکهٔ پیشینِ افتاده و غیرگرد از «/»، برای همخوان انسدادی چاکنای از «@»، همخوان لثوی – کامی انسدادی سایشی واکدار از «;»، همخوان لثوی – کامی سایشی بی واک از نماد «گ»، همخوان لثوی – کامی انسدادی سایشی واکدار از «;»، همخوان لثوی – کامی انسدادی –

سایشی واکدار از «j» و برای همخوان لثوی- کامی انسدادی- سایشی بیواک از نماد «c» استفاده شده است. همچنین برای واکههای تکیهبر سعی شد از حروف بزرگِ متناظر با همتای غیرتکیهبر آن استفاده شود. برای معادل تکیهبر واکهٔ پیشین افتاده و غیر گرد از نماد « » استفاده شد. همچنین، سکوت یا مکث (pause) به صورت «∣» نمایش داده شده است. جدول ۱ الفبای اّوانگار مورد استفاده در این تحقیق را به همراه مثال نشان مىدهد.

جدول ۱: الفبای أوانگار قراردادی مورد استفاده در تحقیق

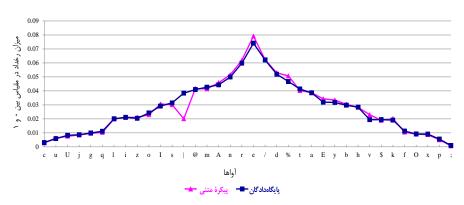
نماد	مثال	نماد	مثال	نماد	مثال	نماد	مثال	نماد	مثال	نماد	مثال
b	باز	1	لازم	m	متن	j	جام	/	بَرای	%	است
p	پرداخت	y	یاری	n	نور	С	چنین	e	شِركت	Е	نيمه
d	دور	;	נ ֿرנ	r	راز	V	وين	0	پُلیس	О	ژاپ <i>ن</i>
t	طرف	\$	شش	f	فردا	q	قرينه	a	تاريخ	U	سود
g	گرما	Z	زير	X	خط	@	بعد	u	اروپا	A	باد
k	کمک	S	سال	h	حريم		(سکوت)	i	ايجاد	I	سير

مثال (۱) نمونه جملهای از پایگاهدادگان است که به همراه صورت آوایی آن در زیر آمده است:

۱. او سالها در نجف زندگی کرد.

@U salhA d%r n/j%f zendegI k%rd |

در ادامه، در شکل (۱) هیستوگرم میزان پوشش واجها در پایگاهدادگان در مقایسه با میزان پوشش آنها در کل پیکرهٔ متنی به تصویر درآمده است. محور افقی بیانگر واجها و محور عمودی، میزان رخداد آنها را نشان می دهد. همان طور که مشاهده می شود، میزان نسبت هر یک از واجها در مقایسه با واجهای کل پیکرهٔ متنی (لایهٔ صورت اُوایی) و میزان نسبت همان واجها در پایگاهدادگان در مقایسه با واجهای کل پایگاهدادگان تقریباً برابر است. برای مثال، اگر بسامد رخداد واج «O» را در پیکرهٔ متنی بر بسامد رخداد کل واجهای پیکره تقسیم کنیم به عددی دست پیدا می کنیم که بین صفر و یک قرار دارد. اگر همین روند را برای واج «O» در پایگاهدادگان طی کنیم نیز به عدد مشخصی بین صفر و یک دست پیدا می کنیم که این مقدار برای این واج به ترتیب در پیکرهٔ متنی و پایگاهدادگان ۰٫۰۰۹۰۷۶ و ۰٫۰۰۹۱۹۲ است. این مقادیر مشخص برای کلیهٔ واجها بدست أمده است. همان طور که در شکل ۱ پیداست تنها تفاوت اُشکار در میزان رخدادِ واجها به واج سکوت برمی گردد که رخداد آن در پایگاه دادگان بسیار بیشتر از پیکرهٔ متنی است.

شکل ۱: هیستوگرم واجها در پایگاهدادگان و پیکره

دلیل این تفاوت در این نکته نهفته است که الگوریتمِ انتخاب نمونه جملاتِ حاوی واحدهای نوایی، به گونه ای است که بر اساس علائم نقطه گذاری مانند نقطه و کاما عمل می کند و هر یک از این علائم نقطه گذاری، با نماد «|» نمایش داده شده است. بنابراین به دلیل تلاش برای پوشش بیشترین تعداد واحدهای نوایی در این مجموعه از جملات، میزان تعداد سکوتها بیشتر از رخداد سکوت در پیکرهٔ متنی است. در توضیح واکهٔ مرکب « ∞ » در کلماتی مانند «فردوسی» باید اشاره کرد که این واکه به صورت « ∞ » نمایش داده شده است و در پایگاهدادگان نیز لحاظ شده است اما به خاطر پایین بودن رخداد آن در محاسبات آماری از آن صرف نظر شده است.

در جدول ۲ در زیر، مجموعهٔ آماری از میزان پوشش کل پایگاهدادگان و پیکره آمده است. در این جدول، اطلاعاتی مانند تعداد کل واجها، دوآواییها، هجاها در جایگاههای مختلف، کلمات، جملات و میانگین تعداد کلمات در جمله ارائه شده است. همانطور که مشاهده می شود علاوه بر اطلاعات عناصر پوشش داده شده در حالت کلی، به میزان پوشش برخی عناصر با (و یا بدون) اعمال واکهٔ تکیهبر نیز اشاره شده است.

جدول ۲: آمار کلی میزان پوشش واحدهای مختلف در پایگاهدادگان و پیکرهٔ متنی مبداء

		تعداد (#)						
واحدهای پوشش داده شده	í	کلی		در جایگاه تکیهبر		در جایگاه بدون تکیه		
	پایگاه	پیکره	پایگاه	پیکرہ	پایگاه	پیکرہ		
# كل واجها (قطعه)	ነጓፕ٣٣٨	77787771						
# كل واجها (نوع (type))			٣۶	775	۳۰	٣٠		
# دواًواییها (قطعه)	ነለዓልዖል	774.779 <i>5</i>						
# دواًواییها (نوع)			۱۰۸۶	1197	٨٠٩	۸۵۲		

				ነኖኖሃኖልልሃ	ለሞኖኖ	# هجاها (قطعه)
۳۸۸۲	۲۷۴۰	۶ ۳۸۱	۳۹۷۵			# هجاها (نوع)
1814	Y 99	7775	٩۵٩			# هجاهای ابتدای جمله (نوع)
				۴۸۸۸۱	۳ ۸۶	# هجاهای قبل از دونقطه (قطعه)
١٠٠۶	775	۱۰۹۵	7,74			# هجاهای قبل از دونقطه (نوع)
۱۵۵۶	۵۴۰	11/4	۶۰۵			# هجاهای قبل از نقطه (نوع)
				۲۲۹۳۳۱	٣٩٩٢	# هجاهای قبل از کاما (قطعه)
۲۵۵۸	۱۱۸۹	۲ ለ۴۶	1758			# هجاهای قبل از کاما (نوع)
				ነኛኛየፕለኛ۶	V+59Y	# هجاها در سایر جایگاهها (قطعه)
የ ለም ነ	۲۳۶۸	۶۳۰۸	77°57			# هجاها در سایر جایگاهها (نوع)
				<i>۶</i> ۱۲۷۶۶۵	۴٠٠٠٣	# كل كلمات (قطعه)
110777	۹۴۵۲					# كل كلمات (نوع)
				777774	7 <i>X</i> 7 <i>S</i>	# كل جملات
				۲۲,۰۵	14,1	میانگین تعداد کلمه در هر جمله

اما به منظور بررسی تفاوت بین رخداد واحدها در پایگاه در مقایسه با رخداد همتای آن در پیکره از واگرایی استفاده شده است. کال بک لیبلر مقداری نامتقارن از تفاوت بین دو توزیع احتمالی بین Q و P است. به طور مشخص، واگرایی Q از P، مقدار اطلاعات از دست رفته است، زمانی که توزیع Q توزیع P را تقریب میزند. این نوع واگرایی از طریق فرمول (۱) محاسبه می شود. W مجموعه ای شامل تمام کلمات ممکن را در برمی گیرد. w واحدی اختیاری از مجموعهٔ (W) است. (w) احتمال (w) مشاهده شده در پایگاه دادگان گفتاری است و (w) احتمال w مشاهده شده در پیکرهٔ متنی است. $D_{KL}(P\|Q)$ واگرایی کالبک لیبلر Q از P است.

$$D_{KL}(P||Q) = \sum_{w \in W} P(w) ln \frac{P(w)}{Q(w)}$$
 (1)

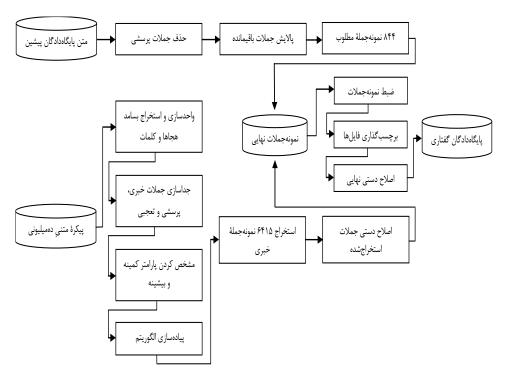
جدول (۳) مقدار KL بدست آمده برای کل واحدها را براساس فرمول (۱) نشان میدهد. برپایهٔ این فرمول، KL بدست امده هر چقدر به سمت صفر نزدیک تر باشد حاکی از پوشش مناسب آن واحد در مقایسه با پیکرهٔ متنی مبدا است و بالعکس، به هر میزان که از عدد صفر فاصله بگیرد بیانگر ناکافی بودن میزان آن واحد در پایگاهدادگان است.

جدول ۳: میزان KL بدست آمده برای کل واحدها

مقدار KL	واحد	مقدار KL	واحد
٠/٠٣١١	دوآوایی، بدون تکیه	٠/٠٣۴٩	دوآوایی، تکیهبر
·/··YY	واج، تکیهبر	٠/٠٠٧۶	واج، بدون تکیه
۰/۰۷۵۹	هجا، بدون تكيه	٠/٠٩٨٨	هجا، تكيهبر
1/981+	هجای قبل از دونقطه، بدون تکیه	۲/۰۱۰۶	هجای قبل از دونقطه، تکیهبر
۰/٣٩١۴	هجای قبل از نقطه، بدون تکیه	٠/۴٣٢١	هجای قبل از نقطه، تکیهبر
٠/۵۶۱۶	هجای قبل از کاما، بدون تکیه	٠/۵٩٩٠	هجای قبل از کاما، تکیهبر
٠/۵٩۶۵	هجا ابتدایی جمله، بدون تکیه	٠/۶٩٢٨	هجا ابتدایی جمله، تکیهبر
٠/٠٧۶٨	هجا در سایر جایگاهها، بدون تکیه	٠/١٠٢٨	هجا در سایر جایگاهها، تکیهبر

مقدار KL بدست آمده از پوشش واحدهای مختلف نشان می دهد که در بین واحدها، کمترین و بیشترین تفاوت (واگرایی) Q (واحد پوشش داده شده در پایگاهدادگان) از P (همتای آن واحد در پیکرهٔ متنی) را به ترتیب، واجها (بدون تکیه) و هجای قبل از دونقطه (تکیهبر) داراست. به ترتیب بعد از واج (بدون اعمال تکیه)، بهترین واحد پوشش داده شده عبارتند از دوآوایی (بدون تکیه)، دوآوایی (تکیهبر)، هجای (بدون تکیه) و هجای (تکیهبر) است. به طور کلی هجای قبل از دو نقطه، به طور مناسبی پوشش داده نشده است و می تواند حاکی از این نکته باشد که در سیستم بازسازی گفتار نهایی، در مقایسه با دیگر واحدهای نوایی، هجای قبل از دونقطه کیفیت پایین تری را داراست.

شکل (۲) طرحوارهٔ مراحل مختلف آمادهسازی و ضبط پایگاهدادگان را نشان میدهد.

شکل ۲: طرحوارهٔ مراحل مختلف طراحی و ضبط پایگاهدادگان گفتاری مذکور

ساخت صدا و ارزیابی أن

علاوه بر ارائهٔ آماری میزان پوشش واحدهای آکوستکی به منظور بررسی میزان دقت و کارآمدی پایگاهدادگانهای گفتاری مختص سیستمهای تبدیل متن به گفتار، بازسازی گفتار با استفاده از آن مجموعه، کارآمدترین معیار برای ارزیابی است. از این رو، با استفاده از دادگان پایگاه مذکور به بازسازی صدا با روش فنی آماری– پارامتری پرداختیم. در این روش از نوعی میانگین گیری از بین واحدهای گفتاری انجام می گیرد که در نهایت در زمان بازسازی از آن استفاده میشود. در پژوهش حاضر از دو دسته پارامتر یعنی پارامترهای طیفی و پارامترهای تحریک استفاده شده است (زن و همکاران، ۲۰۰۹). به منظور ساخت این صدا با بکارگیری پارمترهای تحریک، سیگنال تحریک ساخته می شود و سپس این سیگنال فیلتر شده است. پس از استخراج پارامترهای مناسب از سیگنال گفتار این پارامترها با یک روش مدل سازی آماری مدل شدند. سپس، ارزیابی ادراکی صداهای ساخته شده در دستور کار قرار گرفت تا با استفاده از معیار میانگین امتیازاتِ نظردهی (Mean Opinion Score (MOS)) ميزان کيفيت صداهای ساخته شده را ارزيابی کنيم. با استفاده از اين معیار، هشت آزمودنی، چهار نفر مرد و چهار نفر زن با میانگین سنی ۲۹ سال از بین عدد ۱ (نازلترین کیفیت) تا ۵ (طبیعی ترین کیفیت)، ارزیابی خود را از ۵۰ فایل صوتی بازسازی شده که به صورت تصادفی پخش شد ثبت کردند. به منظور انجام آزمون شنیداری مذکور از ExperimentMFC در برنامهٔ پرت (Praat) استفاده شده است که شنوندگان پس از شنیدن فایلهای صوتی بازسازی شده، ارزیابی خود را برروی صفحهٔ رایانه ثبت کردند. در نهایت، شنوندگان پس از شنیدن صداهای بازسازی شده کیفیت پارهگفتارهای تولیدی را به طور میانگین ۴٫۳ ارزیابی کردند. این میزان ارزیابی، حاکی از کیفیت مطلوب پایگاهدادگان طراحی شده است.

نتيجهگيري

در مقالهٔ حاضر، به مجموعه مراحلِ طی شده در طراحی و ساخت پایگاهدادگان گفتاریِ مختص سیستمهای تبدیل متن به گفتار فارسی با تمرکز بر پوشش ویژگیهای نوایی و در نهایت ارزیابی آن از طریق صدای بازسازی شده پرداخته شد. پس از آمادهسازیِ متن و ضبط نمونه جملات با صدای گویندهٔ حرفهای، کلیهٔ صورتهای نوشتاری و برچسبهای آوایی اصلاح دستی شدند تا برچسبهای آوایی با فایلهای صوتی منطبق شود. در نهایت، صدای بازسازی شدهٔ حاصل از این پایگاهدادگان و ارزیابی آن نشان دهندهٔ کیفیت مطلوبِ مجموعهٔ طراحی شده است. در مقایسهٔ این مجموعه با پژوهشهای پیشین، پوشش طبیعیِ هجاهای مختلف در جایگاههای نوایی قابل ذکر است. تاکنون در زبان فارسی پایگاهدادگانی با این حجم (پنج ساعت و نیم گفتار) برای سیستمهای تبدیل متن به گفتار طراحی نشده است. امید است در آینده بتوان به پایگاهدادگانی با حجم بیشتر به منظور دستیابی به سیستمهای با کیفیت مطلوب تر نیز دست پیدا کرد. از این مجموعه می توان علاوه بر کاربرد اولیه یعنی در سیستمهای تبدیل متن به گفتار، برای تحلیلهای آوایی و مجموعه می توان علاوه بر کاربرد اولیه یعنی در سیستمهای تبدیل متن به گفتار، برای تحلیلهای آوایی و فراسی فارسی نیز استفاده کرد.

سیاسگزاری

در انجام مراحل مختلف این پروژه افراد زیادی یاری رسان بودهاند. لازم می دانیم مراتب قدرانی خود را به تمامی این عزیزان اعلام داریم: آقایان دکتر ویسی، دکتر بحرانی، کریمی، مشایخی، اسدپور، شریفی و سرکار خانمها بهمنی نژاد، نازنینی، چاوشی، معصوم زاده، رافعی، شهید ثالث، قادری، نعمتی، تعلیم، اکبری، حبیبی، اسحاق تبار، صداقتی و دانشیان. از تکتک نامبردگان کمال تشکر را داریم. بی شک مسئولیت مطالب مندرج در مقالهٔ فوق برعهدهٔ نگارندگان آن است.

منابع

– اسلامی، محرم؛ شیخزادگان، جواد؛ احمدینیا، زهرا و بهرامی، علی (۱۳۸۸)، مراحل و نحوه تهیه دادگانهای صوتی هجایی و دایفونی برای سامانه تبدیل متن به گفتار فارسی. دوفصلنامه علمی - پژوهشی پردازش علائم و دادهها، (۱۲)، ۳-۱۲.

- آیت، سیدسعید (۱۳۸۹)، طراحی و پیادهسازی دادگان دایفون زبان فارسی برای کاربرد زبانشناسی رایانهای، پژوهشهای زبان شناسی دانشگاه اصفهان، سال دوم، پاییز و زمستان ۱۳۸۹، شماره ۲ (پیاپی ۳)، ۱۱-۱۱.
- بی جن خان، محمود (۱۳۸۶)، مطالعه و تحقیق جهت تدوین پژوهشنامه عملیاتی دادگان: پیاده سازی استاندارد ایگلز در پیکرهٔ متنی زبان فارسی معاصر، دبیرخانهٔ شورای عالی اطلاع رسانی.
- طاهری اردلی، مرتضی و خرم، سهیل (۱۳۹۱)، مدل سازی نوای گفتار در سیستمهای سنتز گفتار فارسی، مجموعه مقالات هشتمین همایش زبانشناسی ایران، به کوشش محمد دبیرمقدم، تهران: دانشگاه علامه طباطبایی، ۴۸۰-
 - همایون پور، محمدمهدی (۱۳۹۱)، پژوهشنامهٔ تبدیل متن به گفتار، تهران: شورای عالی اطلاع رسانی، دبیرخانه.
- Abolhasanizadeh, V., Bijankhan, M., & Gussenhoven, C. (2012), The Persian pitch accent and its retention after the focus. Lingua, 122(13), 1380-1394.
- Black, A. (2006), CLUSTERGEN: A Statistical Parametric Synthesizer Using Trajectory Modeling. In: Proc. Interspeech, 1762–1765.
- Black A. W., Zen H. & K. Tokuda (2007), Statistical Parametric Speech Synthesis, ICASSP'2007, pp. IV-1229-IV-1232, Honolulu, Hawai'i, USA.
- Campbell, N. (2005), Developments in corpus-based speech synthesis: Approaching natural conversational speech. IEICE transactions on information and systems, 88(3), 376-383.
- Heusinger, K. (1999), Intonation and information structure. Habilitationsschrift, University of Konstanz.
- Hunt, A., & Black, A. (1996), Unit Selection in a Concatenative Speech Synthesis System Using a Large Speech Database. In: Proc. ICASSP, 373-376.
- Jurafsky, D., & Martin, J. H. (2007), Speech and language processing. Pearson Education India.
- Khorram, S., Sameti, H., Bahmaninezhad, F., King, S., & Drugman, T. (2014), Contextdependent acoustic modeling based on hidden maximum entropy model for statistical parametric speech synthesis. EURASIP Journal on Audio, Speech, and Music Processing, 2014(1), 12.
- Kominek, J., & Black, A. (2003), CMU ARCTIC databases for speech synthesis. CMU Language Technologies Institute, Tech Report CMU-LTI-03-177.
- Ling, Z.-H., Wang, R.-H. (2006), HMM-based unit selection using frame sized speech segments. In: Proc. Interspeech. 2034-2037.
- Matoušek, J., Tihelka, D., & Romportl, J. (2008), Building of a speech corpus optimized for unit selection TTS synthesis. In Proceedings of LREC 2008, Marrakech, Morocco.
- Moulines, E., Charpentier, F. (1990), Pitch-synchronous waveform processing techniques for text-to-speech synthesis using diphones. Speech Communication, 9, 453-467.
- Nespor, M., & Vogel, I. (2007), Prosodic phonology: with a new foreword (Vol. 28). Walter de Gruyter.
- Sadat-Tehrani, N. (2007), Intonational grammar of Persian, Doctoral dissertation. Manitoba: University of Manitoba.
- Taheri-Ardali, M. & Y. Xu (2012), "Phonetic realization of prosodic focus in Persian". Speech Prosody 2012, Shanghai.
- Taylor, P. (2009), Text-to-speech synthesis. Cambridge, Cambridge University Press.

- Zen, H., Toda, T., Nakamura, M., Tokuda, T., (2007), Details of the Nitech HMM-based speech synthesis system for the Blizzard Challenge 2005. IEICE Trans. Inf. Syst, E90-D (1), 325-333.
- Zen H., Tokuda K. and A. W. Black (2009), Statistical Parametric Speech Synthesis, Speech Communication Elsevier, 51(11), 1039-1064.